

ע"פ 41031/02/14 - אחלם אבו גאליה נגד יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה י-ם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 41031-02-14 אבו גאליה נ' מדינת ישראל

בפני המערערת נגד המשיב
כב' השופט בן-ציון גרינברגר
אחלם אבו גאליה
יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה י-ם ע"י ב"כ עו"ד אריה אגולסקי

החלטה

1. לפני בקשה דחופה לעיון חוזר בבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה מיום 9.3.14 (להלן: "**הבקשה לעיון חוזר**"); הודעת המערערת על הגשת ראייה חדשה מיום 11.3.14; ובקשה נוספת המוגדרת כ"**בקשה דחופה לעיון חוזר בבקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה**" מיום 19.3.14, שהוגשה לאור הגשת הראייה החדשה מיום 11.3.14 ולאחר שנמסר למערערת כי צו ההריסה יבוצע בימים הקרובים.
2. צו ההריסה בו עסקינן הוא צו ההריסה המנהלי נשוא תיק מחוז מנ 498 למבנה דו-קומתי בנקודות ציון 224490/632590 בשכונת א-טור בירושלים, מיום 5.3.12 (להלן: "**הצו**" ו"**המבנה**" בהתאמה). הערעור שהגישה המערערת על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים (כב' השופט ד"ר אוהד גורדון) מיום 19.2.14, בתיק ב"ש 1728/12, בה דחה בית המשפט בקשת המערערת לביטול הצו, תלוי ועומד.
3. בקשתה הראשונה של המערערת לעיכוב ביצוע הצו, נדחתה בהחלטתי מיום 27.2.14. בהחלטה זו קבעתי כי משהמערערת טוענת כי רכשה את דירתה נשוא הצו מבעלי המבנה, מר עיסאם שווקי (להלן: "**שווקי**"), הרי היא חליפתו לעניין הדירה. כמפורט בהחלטתי מיום 27.2.14, נגד צו זה התנהלו הליכים רבים, שעד כה נדחו כולם. ההליך הראשון הוא ההליך שניהל שווקי (ב"ש 1728/12), וטענותיו נגד תקפות הצו נדחו בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון. אי לכך, נוכח העובדה שהמערערת היא חליפתו של שווקי, הרי שסיכויי הערעור נמוכים מאוד, מה גם שהאינטרס הציבורי בביצוע צו הריסה מינהלי, כמו גם שמירה על שלטון החוק, גובר, (ובמיוחד לאחר שהחלטות הערכאות השונות של בית המשפט מותקפות שוב ושוב בעניין אותו צו - בכל פעם ע"י גורמים שונים ולפעמים באצטלות שונות).
4. המערערת הגישה בקשה חוזרת לעיכוב ביצוע ביום 7.3.14, בה דן כב' השופט צ' סגל כשופט תורן, והוא דחה את הבקשה בו ביום, שכן אינו יושב כערכאת ערעור על מותב זה. המערערת הגישה ערעור על החלטתי מיום 27.2.14 לבית המשפט העליון, וערעורה נדחה בהחלטת כב' השופט הנדל (ע"פ 1554/14) מיום 5.3.14, בה קבע כי

מסכת ההתדיינות הענפה בעניין צו ההריסה מעלה את החשש, שהועלה על ידי השופטת ארבל (בעניין ההליך של 4,100 מתושבי השכונה, רע"פ 6679/13, כי לפנינו ניסיון למנוע את ביצוע צו ההריסה באמצעות הליכים משפטיים שאין בהם ממש. חרף קביעה זו, המערערת הגישה בקשה נוספת לעיכוב ביצוע בביהמ"ש העליון, וגם זו נדחה ביום 6.3.14.

5. ביום 9.3.14 הגישה המבקשת את הבקשה לעיון חוזר, בטענה כי צו ההריסה אינו תקף, שכן הוא מתייחס לשטח תוכנית **אחרת** מאשר זה שעליו נמצא המבנה מושא צו ההריסה. עוד טענה כי המשיבה הסתירה מביהמ"ש כי מאז מתן הצו חל שינוי משמעותי בתוכנית, וכי נתוני המבנה ומקומו אינם תואמים את המציאות בשטח. המערערת טענה שוב כי צו ההריסה פוגע בעיקרון השוויון, טענה שכבר הועלתה ונדחתה בהליכים הקודמים, ועל כן לא אדרש אליה.

6. יומיים לאחר מכן, ביום 11.3.14, הגישה המערערת הודעה על הגשת ראייה חדשה, על כך שכבר הוצא צו הריסה מנהלי נגד המבנה ביום 10.10.11 בהליך ב"ש 10269/11, ובסמוך לפתיחת אותו הליך ניתנה בתיק החלטה ע"י כב' השופטת ש' לארי-בבלי, המורה על עיכוב בביצוע הצו עד למועד החלטה אחרת, וצו זה למעשה תלוי ועומד אף היום. המערערת טוענת בהודעה הנ"ל כי המשיבה הסתירה את ההליך הזה מבתי המשפט לאורך כל ההליכים אשר ננקטו, גם אלה מול "המבקש העיקרי", כהגדרתה, היינו - שווקי; ובכך גרמה למערכת המשפט לקבל החלטות שגויות על סמך נתונים מוטעים ומטעים, על מנת לעשוק את המבקשים ע"י פתיחת הליכים חדשים. לפיכך, המערערת מבקשת להורות למשיבה ליתן הסבר אודות מחדלה בהעלמת הנתונים החיוניים בניהול הליכים כפולים; וכן היא מבקשת כי בית המשפט יוציא צו עיכוב על כל ההליכים אשר ננקטו בתיק בית משפט קמא (ב"ש 1728/12).

7. הודעה זו של המערערת הפניתי לתגובת המשיבה תוך 10 ימים, יחד עם הבקשה לעיון חוזר מיום 9.3.14.

8. ביום 19.3.14, הוגשה הבקשה לעיון חוזר בצו עיכוב הביצוע נוכח הגשת הראייה החדשה - המתייחסת משום מה אך ורק לטענה כי קיים צו עיכוב ביצוע כנגד מבנה זה בהליך קודם, ולא לטענות העובדתיות נגד הצו שהועלו בבקשתה מיום 9.3.14. הבקשה הוגשה כיוון שנמסר למערערת כי המשיבה מתעתדת לבצע את צו ההריסה בימים הקרובים.

9. אי לכך, עוד היום 20.3.14, הוריתי על צו עיכוב ביצוע ארעי נוכח העובדה כי המשיבה עתידה להגיש את תגובתה לבקשה ממילא, ומדובר לכל היותר בעיכוב קצר של מספר ימים בלבד.

10. בתגובתה שהוגשה היום, טוענת המשיבה כי מדובר בהליך סרק מובהק, המוגש תוך שימוש לרעה בהליכי בית משפט, אשר נועד אך ורק לדחות את הקץ על ידי התשת בית המשפט והמשיבה. המשיבה מפרטת בתגובתה את ההיסטוריה של הבקשות השונות שהגישה המערערת לעיכוב ביצוע הצו, ואשר נדחו כולן, בדומה לשני ההליכים המקבילים אשר כבר נדחו לגופו של עניין: האחד, ההליכים שנקט שווקי, והשני, הליכים שנקטו כ-4,100 תושבי השכונה בה נמצא המבנה בע"פ 2382-10-13, אשר הסתיים בדחיית עמדתם על ידי מותב זה ביום 8.3.14.

11. באשר לטענות המערערת בבקשה מיום 9.3.14, טוענת המשיבה כי מדובר בטענות עובדתיות מובהקות אשר לא ניתן להעלותן בערעור, לרבות טענות בדבר טעויות עובדתיות בצו, וטעויות במצב התכנוני, ובמיוחד חסומה דרכה של המערערת מלהעלות טענות אלו כאשר מדובר באשכול שלישי של ניסיונות לתקוף את אותו צו הריסה מנהלי שאושר בכל הערכאות וכבר הפך לחלוט. עוד ציינה המשיבה, למעלה מן הצורך, כי בהליך שניהל שווקי הועלו טענות עובדתיות מן הגורן ומן היקב, נחקרו מצהירים וכיוצ"ב, ובוודאי שאין מקום להעלות טענות מן הסוג הזה בהליך דנן.

12. באשר להודעה בדבר ראייה חדשה מיום 11.3.14, על כי קיים צו עיכוב ביצוע לגבי מבנה זה בתיק קודם, חושף ב"כ המשיבה כי מתברר שהמערערת לא המתינה להחלטת בית המשפט זה והגישה בקשה דומה לבית המשפט לעניינים מקומיים. בקשתה המקבילה האמורה נדחתה בבית משפט לעניינים מקומיים ביום 16.3.14, ובהחלטתו האמורה מבהיר כב' השופט א' גורדון כי הטענה שההליך בתיק ב"ש 10269/11 טרם הסתיים, וכי עדיין קיים בו צו תלוי ועומד לעיכוב ביצוע זמני - אינן נכונות. החלטה זו של כב' השופט גורדון צורפה לתגובת המשיבה.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינתי בבקשות ובתגובה, אין אלא לקבוע שדין הבקשות לעיון חוזר להידחות. אכן, מדובר בניסיונות חוזרים ונשנים לעכב ביצוע צו הריסה חלוט, תוך שימוש לרעה בהליכי בית משפט.

14. צודק ב"כ המשיבה בטענתו כי אין להעלות טענות עובדתיות כנגד תקפות הצו במסגרת ערעור זה, מה גם, כפי שנקבע פעם אחר פעם בערכאות השונות - צו ההריסה הינו חלוט.

15. ויוער, כי העובדה שהמערערת אינה מיוצגת, חרף המלצות בית המשפט לקבלת ייצוג או ייעוץ משפטי, אינה יכולה לחפות על הגשת שתי בקשות במקביל לעיכוב ביצוע בשל ראייה חדשה, הן לבית משפט קמא והן לערכאת הערעור. מה גם, שהבקשה האחרונה לעיון חוזר הוגשה ביום 18.3.14, יומיים לאחר שניתנה החלטת בית משפט קמא שדחתה את הטענה בדבר ראייה חדשה זו, ועובדה זו הוסתרה ולא צוינה בבקשת המערערת.

16. מכל מקום, ולמען הסר ספק אציין, כי בהחלטת בית משפט קמא מיום 16.3.14 נאמר, כי מעיון בתיק ב"ש 10269/11 עולה כי ביום 21.5.12 הודיעה המשיבה כי נתייתר הצורך לדון באותו ההליך, שכן כבר הוצא צו מנהלי חדש. באותו היום הורה בית המשפט על ביטול הדיון בב"ש 10269/11, ומכאן מסיק בית משפט קמא כי אין ממש בטענה שההליך לא הסתיים - שהרי הוא אכן הסתיים באותו תאריך. יתירה מזאת, גם לו היה ממש בטענה, הרי שביצוע הצו החדש לא עוכב במסגרת ב"ש 10269/11. כמו כן, אין ממש בטענת המערערת כי **המשיבה** הסתירה מבית המשפט את ההליכים השונים.

17. לא זו אף זו. הטענה בדבר צו הריסה קודם ועיכובו, כבר עלתה ע"י שווקי בע"פ 25604-01-13, שם טען כי לא ניתן להוציא צו הריסה חדש, כאשר הצו הקודם עודנו בתוקף, וטענה זו נדחתה ע"י כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן. **מכל מקום, בהודעת הערעור עצמה צוין, כי אותו צו ראשון בוטל בהחלטה בדיון מיום 30.5.12.** אם כן, אין מקום כלל לטענת המערערת כי המשיבה הסתירה את ההליך הראשון מן המערערת ומשווקי לאורך כל ההליכים המשפטיים, וכי המשיבה הטעתה את בית המשפט. ההפך הוא הנכון. המערערת היא זו שמסתירה מידע מבית המשפט ומטעה בטיעוניה, וזאת במיוחד בעצם הסתרת הגשת בקשה מקבילה לעיכוב ביצוע לבית משפט קמא בעניין הצו הקודם, והסתרת ההחלטה שניתנה.

18. אין לי אלא להצטרף, אפוא, לאמור בתגובת המשיבה, כי הגם שהמבקשת אינה מיוצגת והיא מבקשת למנוע את הריסת ביתה, לא ניתן להלום הגשת בקשה אחר בקשה, ערכאה אחר ערכאה, תוך שימוש לרעה בהליכי בית משפט ופגיעה בעקרונות שלטון החוק. לפיכך, אין מנוס מחיוב המערערת בהוצאות בגין הבקשות הנ"ל.

סוף דבר

19. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית.

20. צו עיכוב הביצוע הארעי שניתן היום, מבוטל בזאת.

21. המערערת תישא בהוצאות המשיבה בסך של 3,000 ₪.

ניתנה היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.